

A Zenés Színpad rövid története

A Zenés Színpad 1981-ben alakult azzal a szándékkal, hogy a hallgatók számára a főiskolai kötelezettségeken kívül művészeti alkotótevékenységhez fórumot biztosítson. Az önmagukban zenei és színjátszási tehetséget, képességet érzők számára önmegvalósítási lehetőséget, a fenti készségek szakszerű továbbfejlesztését tűzte ki célul. A megalakulás óta a legkülönbözőbb műfajú és játéki igényű darabokat mutatta be a társulat mindenkorai összetételének függvényében, a minőségi megvalósulást, a professzionizmust célozva. Az együttes vezetését nagy gyakorlattal rendelkező szakemberek látják el (az Ének-zenei Tanszék vezetője és a Magyar Állami Operaház rendezője).

A Zenés Színpad eddigi tevékenységét mutatja, hogy évenként, vagy a darab nehézségi szintjétől függően 2 évenként, nagy sikerű bemutatókat tartott:

Mozart: A színigazgató (opera) 1982.

Donizetti: A csengő (opera) 1983.

Paisiello: Az iskolamester (komikus kantáta) 1985.

Kodály: Hány János (daljáték) 1986.

Hubay–Ránki–Vass: Egy szerelem három éjszakája (tragikus musical) 1987.

Wasserman–Leigh–Darion: La Mancha lovagja (musical) 1988.

Brecht–Weill: Koldusopera (zenés dráma) 1990.

Loewe–Lerner: My Fair Lady (musical) 1991.

10 év diaDallamai (jubileumi est a korábbi darabokból) 1992.

Petőfi–Kacsóh–Heltay: János vitéz (daljáték) 1993.

Cander–Ebb: Cabaret (musical) 1995.

Fényes–Békeffi: A kutya, akit Bozzi úrnak hívtak (musical) 1996.

Stein–Harnick–Bock: Hegedűs a háztetőn (musical) 1998.

Wasserman–Leigh–Darion: La Mancha lovagja 1999.

A 20., jubileumi bemutató és ezt követően hazai és erdélyi „pályán” 24 előadás
Schönberg: A nyomorultak c., immár klasszikus musical-je volt 2000-ben.

2002-ben újabb erőpróbát jelentett Bernstein híres musical-je, a West Side Story, melyből ismét csaknem 20 alkalommal mutakozhattunk be megszokottnak nevezhető helyszíneinken,

természetesen a legtöbb alkalommal az ELTE TÓFK-on, de eljutottunk Vácrátótra, Erdélybe is, valamint Velencére, a Zenés Nyári Esték szabadtéri produkciójaként is.

A 2004. esztendő (illetve – mint betanulási idő, a 2003/2004. tanév) újfajta megmérettetést tartogatott számunkra, mivel a régóta tervezett, dédelgetett Jézus Krisztus Szupersztár-ral tehattünk immár eredményesnek nevezhető kísérletet (ráadásul több szereposztással), hiszen a tárnoki hangversenyszerű előadást (bemutató?) követően karunkon 22 alkalommal adtuk elő, majd – a korábbiakhoz hasonlóan – Velencén, Vácrátóton, s „természetesen” erdélyi helyszíneinken (Margitta, Szentegyháza) is. A sorozat végére egy újabb koncertszerű előadás tett pontot a csobánkai templomban, jótékonysági céllal.

Ezek után ismét szükségszerűnek látszott a „visszatekintés”, hiszen a Társulat immáron 25. évéhez közeledett. Így született az ötlet, hogy 2005/6-ban Negyed Század Színház címmel újabb, de más szerkezetű jubileumi előadást készítsünk elő, melyben több szereposztásban, részben a régebbi tagok közreműködésével, projektoros vetítéssel (képek, videobejátszás, információk az épp felhangzó részletről) helyeztük egymás mellé a múltat és a jelent. A Karon öt teljes előadást tartottunk, illetve előadtuk részleteit a Kari Napokon, s a margittaiak kérésére (már a következő darabot tanulva és részben bele is szöve) ott is előadtuk 2006 szeptemberében.

Régi tervünk vált valóra 2006 decemberében, ennek a tanévnek a bemutatója és eddig sikeres előadások megvalósulása az István a király. Több szereposztásban – sok örömet okozva szereplőnek–nézőnek – adhattuk elő hazai (Harta, Érd, Mór, Velence) és „szokásos” erdélyi helyszíneinken.

A vezetők és a szereplők gyermekei az évek során „színpadi” kort értek el, így – a szereplők tanítványaival kiegészítve 2008-ban a bemutató: A muzsika hangja lett. Sok szép előadásban, több szereposztásban mutatkozhattunk be egy évadon keresztül.

A 30. jubileumi szezont (2010–2011) a 2009/10. tanévben egy régebbi kedves darabunk, a Hegedűs a háztetőn c. produkció újraértelmezésével készítettük elő. A három bemutató dátuma: 2010. szeptember 23., 25., valamint 30.

2012-ben ismét magyar művel „álltunk” nézőink elé: Kocsák Tibor – Miklós Tibor – Frigyesi Tibor Szabó Magda regénye nyomán készült Abigél c. musicaljének új színpadi változatát mutattuk be.

Ezek után elérkezettnek láttuk az időt, hogy ismét megpróbálkozzunk 14 év távlatából, de sokban megegyező szereposztással 2014-ben az A nyomorultakkal. Szomorú aktualitása

volt a betanulási időszaknak és a bemutatónak a kettős „In memoriam”, a szövegíró Miklós Tibor (1947–2013) és az alapító Gerenday Endre (1926–2014. ápr. 28.) személyében.

2015-ben elérkezett 35. születésnapunk. A jubileumi évadot 2 különálló produkcióval ünnepeltük meg, egy születésnapi gálaesttel 35 év, 35 dal címen, illetve a szezon második felében, 2016. tavaszán ismét egy – speciális – La Mancha lovagja felújítással.

2016. őszén ismét Kocsák Tibor művet kezdtünk tanulni: Az utazás c. musicalt, szövegírója ennek is a nemrég elhunyt Miklós Tibor. Az 1956-os eseményekre emlékező darab bemutatójára 2017. októberében, az 51. évfordulóhoz közel került sor.

2018-ban újból az a gondolat érett meg bennünk, hogy a jelen generáció nem biztos, hogy ismeri az annak idején világszenzációt keltett Jézus Krisztus Szupersztárt, s ennek kapcsán úgy döntöttünk, megmutatjuk a mai közönségnek a darabot, a 2004-es bemutató alapgondolatait megőrizve. 2019. áprilisában mutattuk be, bizonyos szerepek esetén két szereposztásban.

2021-ben a 40. születésnapokon 40 éve deszkánkon címmel következett az újabb jubileum. Az előadások során újabb tragédia következett be, 53 évesen elhunyt örökös tagunk, Mórás Zsolt, a gála egyik szereplője, erőteljes feladat elé állítva a további előadások szereplőit. 1986 óta volt tagja a Társulatnak.

A Covid és az egyetemet sújtó anyagi problémák nehéz helyzetbe hozták a Színpadot, hiszen hónapokig kellett próbák, előadások nélkül tovább élnünk.

2022-ben, a téli bezárást megelőzően Dés–Geszi: A dzsungel könyve musicaljének részleteiből készítettünk előadást, melyet 2023. tavaszán mutathattunk be.

A több mint négy évtized során előadásaival a társulat amatőr színjátszó fesztiválok első díját, valamint nívódíjakat nyert el. Vendégjátékokra való felkéréseket is teljesített hazai és külföldi színpadokon egyaránt (Nagymaros, Sárospatak, Vácraátót, Zsámbék, Mór, Érd, Egyetemi Színpad, Karlsruhe – Németország, Margitta és Szentegyháza, Erdély – több mint 10 alkalommal).

A Zenés Színpad fakultációs (az új kreditrendszerben „szabadon választható”, majd „kötelezően választható”) tantárgyként, tehát fakultatív képzési programként működik. Aki szerepjátszáshoz, színpadi önmegvalósításhoz érez kedvet, vagy a hozzá tartozó „háttérmunkálatokban” tud és akar segíteni (szervezési, ügyelési feladatok), azok számára biztosít működési teret.

Az eredmények közül kiemelendőnek tartjuk azt a már működésnek indult folyamatot, hogy a végzett hallgatók, akik a Színpad tagjai voltak (vagy most is azok), saját iskolájukban, osztályukban rendszeresen létrehoznak az itt tapasztaltak alapján hasonlóan igényes gyermekprodukciókat. Többen vannak, akik évtizedek óta a Társulat tagjai. Szép hagyomány, hogy aki legalább 10 évet tartalmazóan itt töltött, az Örökös tagok sorába kerülhet.

Az előadásokat rendszeresen látogatják a magyar színjátszás prominens személyiségei, valamint nagyszámú főiskolai hallgatóság rokonaikkal, ismerőseikkel. Az ismétlődő meghívások a vendégszereplésekre mind itthon, mind külföldön szintén a színvonalat jellemzik. Az erdélyi utazásokat egyben „kulturális misszióknak” tartja a Társulat, melyhez az is hozzátartozik, hogy a résztvevők nem pénzt kapnak fellépésükért, hanem az utazásokhoz ők maguk járulnak hozzá.

A színpad vezetője Frigyesi Tibor rendező, akinek főállású munkahelye több mint 25 évig a Magyar Állami Operaház volt, az alapító meghívására került a színpadhoz, 1981 óta folyamatosan végzi tevékenységét főiskolai, egyetemi óraadóként, 2002 szeptembere óta az Ének-zenei Tanszék főlállású oktatójaként, majd 2020-tól nyugdíjasként. A darabok kiválasztása, a szerepek kiosztása legnagyobb részben az ő szakmai tapasztalatain nyugszik. A produkcióknak nem csupán színpadra állítója, hanem egy személyben dramaturgja, a szcenika, díszlet tervezője, építője, világosító, sűgő. Mindez szűnni nem akaró energiáját és ügyességét bizonyítja. A szereplők, akik tehetik, az egyetem végeztével megmaradnak a társulat tagjainak, vállalva az éjszakákba nyúló és hétvégéket is rendszeresen igénybe vevő munkát, mert látják a példát, és érdemesnek tartják idejüket erre szentelni.

A zenei vezető Dr. Döbrössy János, az Ének-zenei Tanszék vezetője. 1987-ben vette át a Zenés Színpad zenei vezetését az akkor nyugállományba vonuló alapítótól, Gerenday Endrétől; az előadások zenei anyagának felelőse, betanítója, hangszeres közreműködője, kísérője.

2014. április 28-án elhunyt az alapító Gerenday Endre (1926-2014) ny. főiskolai tanár, emlékét őrizzük!

A nehézségek a folyamatosan emelkedő minőségi elvárásokkal szemben egyre nagyobbak. Úgy gondoljuk, hogy feladatainkat akkor tudjuk igazán teljesíteni, ha ezeknek a minőségi követelményeknek eleget teszünk, s ehhez még segítséget is kapunk.